

РЕШЕНИЕ № 208

гр.Перник, 06.01.2012 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на девети декември две хиляди и единадесета година, в състав:

СЪДИЯ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Т.М., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 396/2011г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по повод жалба на В.Г.Х., в качеството му на управител на “Васерверк”ООД, със седалище и адрес на управление гр. Кюстендил, ул. “Цар Освободител” 90 срещу решение № 4-П/2010г. от 19.08.2010г. на Директора на РИОСВ гр. Перник. С атакуваното решение е прекратено административното производство пред РИОСВ-Перник по уведомление вх. № 26-00-1765 от 08.07.2010г. за провеждане на процедура по оценка за съвместимостта на инвестиционно предложение “Изграждане на МВЕЦ на р. Бистрица, в землището на с. Соголяно, общ. Кюстендил, с предмета и целите на опазване на защитена зона “Кършалево” с код BG 0000294 на природните местообитания, дивата флора и фауна. В жалбата се твърди, че административния орган неправилно е приложил материалния закон и въз основа на това иска отмяна на оспорвания акт в условията на чл. 146, т. 4 от АПК.

Ответникът по жалбата-Директора на РИОСВ гр. Перник, редовно уведомен за настоящето съдебно производство, не изпраща представител. В писмено становище подписано от ответника се излагат съображения, че жалбата е просрочена и се прави искане за прекратяване на производството по делото като недопустимо. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд Перник, след като се запозна с материалите представени по делото, становищата на страните и извърши проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, прие за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е допустима, като подадена от лице, което има правен интерес да обжалва и е насочена към акт, който подлежи на съдебен контрол. Не се споделят съображенията на административния орган, че жалбата е просрочена. Това е така, защото по делото не се представят доказателства, от които да е видно, че акта е надлежно съобщен съгласно нормата на чл. 61 от АПК. От представените по делото две писма от Директора на РИОСВ гр. Перник до жалбоподателя с изх. № 26-00-181 от 11.02.2011г. и № 05-00-37/1 от 07.04.2011г., не е видно, че същите са стигнали до адресата им, тъй като са изпратени без обратни разписки. Не може да се приеме, че е налице и съобщаване на акта в условията на чл. 61, ал. 3 от АПК, тъй като предпоставка за пристъпване към този ред на съобщаване е лицето да е с неизвестен адрес или то да не е намерено на посочения от него адрес, каквито доказателства органът не представя. От депозирано по делото удостоверение от 08.11.2011г., издадено от управителя на “Ай Би компютърс”ООД-дружество поддържащо сайта на РИОСВ гр. Перник, е видно, че

на 26.08.2010г. на уеб страницата на инспекцията е публикувано оспорваното решение. Срокът за обжалване на индивидуалния административен акт започва да тече от датата на надлежното съобщаване на акта съгласно разпоредбата на чл. 149, ал. 1 от АПК, а не от узнаването му. Поради тези причини липсват доказателства, от които да се приеме, че актът е надлежно съобщен на жалбоподателя и съдът намира, че жалбата е подадена в срок. Ирелевантно в случая е обстоятелството, че жалбоподателят е могъл да узнае или е узнал за решението във връзка с друго административно производство и то пред друг административен орган, където оспорваното решение е било представено и обсъждано като писмено доказателство, както твърди ответника по делото. Поради изложените съображения, настоящия състав приема, че производството по делото не следва да се прекратява, а следва жалбата да се разгледа по същество.

По основателността на жалбата:

Пред административния орган е постъпило искане за произнасяне по уведомление за инвестиционно намерение вх. № 26-00-1765 от 08.07.2011г. депозирано от "Васерверк"ООД относно изграждане на МВЕЦ с. Соголяно, общ. Кюстендил. В хода на административното производство и съобразявайки се с местоположението на предмета на предложението, с писмо от 22.07.2010г. директорът на РИОСВ гр. Перник е уведомил дружеството, че инвестиционното му намерение попада в обхвата на приложение № 2 към ЗООС и за предложението се прилагат разпоредбите на Наредбата на ОС за извършване на оценка за съвместимост. С това писмо ответното дружество е уведомено и че местоположението на намерението попада в защитена зона за опазване на природните местообитания, дивата флора и фауната "Кършалево" с код BG0000294, приета с решение № 122 от 02.03.2007г. на Министерски съвет. Поради констатирано несъответствие с представените документи и за изясняване на случая от фактическа страна административния орган е изискал изрично указани документи, с цел провеждане на процедура по преценяване вероятната степен на въздействие на инвестиционното предложение, съгласно чл. 2, ал. 2 от наредбата за условията и реда за извършване на оценка за съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони /Наредба на ОС ДВ бр. 73/2007г./. В изпълнение на цитираното по-горе писмо са представени от "Васерверк"ООД изисканите документи.

С обжалваното решение № 4-П от 19.08.2010г. директорът на РИОСВ гр. Перник на основание чл. 2, ал. 1, т. 3, б. "а" и ал. 2 и пар. 4, ал. 1 и ал. 3 от ПЗР на Наредбата за ОС е приел, че инвестиционното предложение подлежи на оценка за съвместимостта по реда на глава втора от посочената наредба, и на основание чл. 13 е прекратил процедурата по оценка на съвместимостта на инвестиционното предложение с предмета и целите на опазване на защитена зона "Кършалево". В мотивите е посочено, че инвестиционното предложение на "Изграждане на МВЕЦ Соголяно" попада в границите на защитена зона за опазване природните местообитания, дивата флора и фауна "Кършалево" с код BG 0000294, приета с решение № 122 от 02.03.2007г. на Министерски съвет. Изложени са и мотиви, че е налице забрана за изграждане на ВЕЦ на водно тяло с код BG 4ST700R020 в река Соголянска Бистрица от изворите до вливането и в река Струма. Административния орган се е позовал и на чл. 118ж, ал. 1, т. 4 и т. 5 от Закона за водите, с която не се допуска водовземане от повърхностни води за производство за електроенергия в защитени зони. С тези мотиви административния орган е прекратил започнатата процедура по оценка за съвместимостта на инвестиционното предложение за изграждане на МВЕЦ на р. Бистрица в землището на с. Соголяно, с предмета и целите на опазване на защитена зона за опазване на природните местообитания, дивата флора и фауна "Кършалево" с код BG0000294 и е постановил обжалваното решение №П-4 от 19.08.2010г..

Така описаната фактическа обстановка се възприема от представената и приета по делото като доказателство административна преписка.

За да е законосъобразен един административен акт е необходимо да е издаден от компетентен орган, да е спазена установената форма и административно производствените правила, да не противоречи на материално правните разпоредби и да съответства на целта на закона.

За да е законосъобразен административния акт е необходимо същият да е издаден от компетентен орган. Компетентността на административния орган не е оспорена, поради което акта е издаден от компетентен орган. Спазена е и формата на издаване на акта-писмена. Изложени са фактически и правни основания, които са посочени в единство и представляват мотивите на административния акт. На следващо място не се споделят от решаващия състав изложените в жалбата мотиви относно допуснати нарушения на процесуалните правила и материалния закон, които да доведат до незаконосъобразност на административния акт.

Състава приема, че между страните не съществува спор и е категорично установено разположението на инвестиционното предложение и то е в границите на защитена зона "Кършалево". Това налага приложение на разпоредбата на чл. 31, ал. 1 от Закона за биологичното разнообразие, задължаващо извършване на оценка на съвместимост на предложението с предмета и целите на опазване на съответната защитена зона. При разглеждане на преписката е приложена разпоредбата на пар. 14 от ЗИД на ЗБР във вр. с чл. 31 от същия закон. Според тази правна норма оценката на плановите, програмите и инвестиционните предложения попадащи в обхвата на Закона за опазване на околната среда се извършва чрез процедура по екологична оценка, съответно чрез оценка на въздействието на околната среда по реда на ЗООС. Действието на новите правила по силата на закона е отнесено към недовършените процедури. Решението приложено по делото за неизвършване на ОВОС № 137-ПР/2004г. от 29.12.2004г. е стабилен административен акт. Действително към момента на влизане на това решение за възложителя на инвестиционното предложение не е имало задължение да започне процедура по извършване на екологична оценка, респ. оценка за съвместимост, но такова е възникнало с изменението и допълнението на ЗБР, в сила преди подаване на заявлението. С решение № 122 от 2.03.2007 г. Министерският съвет е приел Списък на защитените зони за опазване на природните местообитания и на дивата флора и фауна, в който е включена и защитена зона с код BG0000294, приложение № 1. Решението е издадено на основание чл. 10, ал. 4 от ЗБР. Съгласно чл. 31, ал. 2, т. 2 от ЗБР оценка за съвместимост следва да се извърши и за включени в списъка по чл. 10, ал. 4 обекти, обнародван в "Държавен вестник". Реда за извършване на тази оценка е регламентиран в Наредбата за ОС, която е влязла в сила на 11.09.2007 г. Към този момент жалбоподателят е притежавал влязло в сила решение по ОВОС, поради което е приложимо правилото на § 4, ал. 3, съгласно което в случаите, когато е налице завършена процедура по ОВОС или ЕО съгласно глава шеста от ЗООС, ОС се извършва по реда на глава втора от тази наредба, която регламентира оценка за съвместимостта на инвестиционни предложения, извън обхвата на ЗООС. От тук следва, че оценка за съвместимост е следвало да се извърши, независимо от процедурата по ОВОС, така както е приел и административния орган. Инвестиционното предложение е от категорията на тези, които попадат в приложение № 2 към ЗООС /стр. 29/ и оценка за съвместимост следва да се извърши по реда на глава втора от наредбата. Наличието на изрична забрана за реализиране на инвестиционното предложение спрямо режима на защитената зона, в която се предвижда неговото реализиране, налага извод за законосъобразност на приетото от административния орган за недопустимост на предложението по смисъла на наредбата.

Тази недопустимост го обвързва да се произнесе, като прекрати процедурата по оценката за съвместимост. На следващо място правилно е прекратена процедурата, тъй като същата изисква и съобразяване със закона за водите. В тази връзка е изискано становище от директора на Басейнова дирекция Западнобеломорски район, по реда на чл. 155, ал. 2, т.23 от ЗВ, като част от административната процедура. В становището /на л.37/ е посочено, че местоположението на инвестиционното предложение попада във водно тяло на р. Бистрица и е налице забрана за изграждане на ново водно тяло на р. Соголянска Бистрица, /р. Бистрица/ от изворите до вливането и в р. Струма с код BG4ST700R020, като същото попада в защитена зона "Кършалево". Становището е възприето и въз основа на него административният орган правилно е приел, че е налице забрана за изграждане на нови съоръжения в този участък на реката в унисон с разпоредбата на чл. 118ж, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ЗВ. Проверката на допустимост по реда на чл. 12 от Наредбата за ОС включва и съобразяване с плана за управление на речните басейни. Така изложеното и съпоставено със задължението на компетентния орган да се съобрази с установените в специалния процесуален закон-АПК и по конкретно с чл. 27, ал. 7 от АПК наличие на други изисквания, установени със закон се налага убеждението, че административният орган е изяснил всички факти и обстоятелства от значение за случая и подробно е разгледал преписката. Въз основа на събраните доказателства е стигнал до извода, че производството пред него е недопустимо по смисъла на чл. 27, ал. 2, т. 7 от АПК, тъй като са налице специални изисквания, установени в ЗБР и Закона за водите. В случаите, когато инвестиционно предложение попада изцяло или отчасти в защитена територия, компетентният орган извършва проверка на допустимост на инвестиционните предложения съгласно чл. 12, ал. 4 и 5 в редакцията на Наредбата за ОС от 11.09.2007г. Когато достигне до извод за недопустимост на инвестиционното предложение с режима на дейностите в защитените зони и констатира не съответствие с плана за управление, органът прекратява процедурата без да изследва вероятната степен на отрицателно въздействие. В този смисъл не е налице задължение на РИОСВ гр. Перник да разгледа по същество инвестиционно предложение, когато същото се явява недопустимо по смисъла на приложимата наредба.

Във връзка с изложеното жалбата следва да се отхвърли като неоснователна. Оплакванията в жалбата не съответстват фактите по делото и не намират правна подкрепа в тази връзка. След като е обсъдил представените в преписката доказателства и при правилно приложение на материално правните разпоредби, органът е постановил законосъобразен акт, за който не се установи отменително основание по чл. 146 от АПК.

При този изход на делото и като взе в предвид, искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, оформено в становище по делото от 22.11.2011г., настоящия състав приема, че такова не следва да се присъжда, тъй като никое от представените доказателства по делото не произхожда от юрист на дружеството, нито пък в проведеното откритото съдебно заседание се яви юрисконсулт, който да осъществи поне процесуално представителство и да защити интересите на административния орган. Поради изложеното искането се явява неоснователно и като такова следва да се отхвърли.

Водим от изложеното по-горе и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2-ро от АПК, Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В.Г.Х., в качеството му на управител на “Васерверк”ООД, със седалище и адрес на управление гр. Кюстендил, ул. “Цар Освободител” 90 срещу решение № 4-П/2010г. от 19.08.2010г. на Директора на РИОСВ гр. Перник.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ: